

T.C.
İSTANBUL
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI

Soruşturma No : 2010/23967

İFADE TUTANAĞI

Müşteki A. V.

Müştekiye CMK . M. 234. Uyarınca; delillerin toplanmasını isteme, soruşturmanın gizlilik ve amacını bozmamak koşuluyla Cumhuriyet Savcısından belge örneği isteme, vekili yoksa baro tarafından kendisine bir avukat görevlendirilmesini isteme, 153. Md. Ye uygun olmak koşuluyla vekili aracılığı ile soruşturma belgelerini ve el konulan ve muhafazaya alınan eşyayı inceletme, Cumhuriyet Savcısının, kovuşturmaya yer olmadığı yönündeki kararına kanunda ayazılı usule göre itiraz hakkını kullanma hakları hatırlatılıp açıklandı.

Müşteki haklarını anladığını , kendi avukatım AV. NECİP KİBAR- 16288 Huzurunda ifadesini vereceğini beyan etmekte, müştekiden olayla ilgili şikayet ve delilleri soruldu;

SORULDU : Ben bir basın mensubu olarak, Mavi Marmara gemisinde yolculuk ediyordum. Bu gemide 31 Mayıs 2010 Pazartesi günü arka güvertede, Saat 04:30 sıralarında korkunç bomba sesleri duymaya başladık. Ben arka güvertenin korkuluklarının yanına giderek denize baktım. Bir askerî hücum botundan üzerimize bomba atıyor ve mermi sıkıyorlardı. ben bir süre sonra bir alt kata indim. Alt katta ara koridora gittiğimde üç kişinin cesediyle karşılaştım. Bunlardan biri gemide benim gibi bir basın mensubu olarak bulunan Cevdet Kılıçlar'ın cesedi idi. Diğerleri Cengiz Songür idi .3. Sünü ise bu aşamada hatırlayamıyorum. Kılıçlar'ın iki kaşının arasında mermi izi vardı ve alnında kan toplanmıştı. Uzun süreden beri tanıdığım ve zaman zaman görüştüğümüz bir arkadaşımın ve meslektaşımın cesediyle karşılaşmak psikolojik yönden ciddi şekilde sarstı. Bu arada yeni kişilerin bedenlerinin ölü veya yaralı olarak taşındığını gördüm. Bu şekilde ölü ve yaralıların taşındığı sırada gemideki bazı arkadaşlar baskını düzenleyen askerlerin kaptan köşküne girdiklerini dile getirerek herkesin salonlara girip herhangi bir şeye müdahalede etmeden oturmalarını istediler. Biz de yolculukta kullandığımız koltuklara geçip beklemeye başladık. O sırada çevredeki askeri botlardan gemiye çıkan askerler bütün güverteleri doldurdular. Bir süre sonra da yolcuların ellerini havaya kaldırarak teker teker güvertelere çıkmalarını istediler. Bunu sağlamak için yolcuların üzerine silahları çevirdi ve tehdit ettiler. Beni de çıkarıp kollarımı arkadan sıkı bir şekilde kelepçeledi ve üst güverteye çıkararak bir yere oturtular. Üstümdeki giyecekler, pasaport, yanımda taşıdığım para ve kredi kartı dışında bütün kişisel eşyalarım ve evraklarım, oturduğum koltukta bırakmak zorunda kaldığım valiz ve çantalarda kaldı. Kollarımın arkadan ve sıkı bağlanması sebebiyle ellerimde kan topladığı gibi kollarımda ve omuzlarımda şiddetli ağrı hissettim. Rahatsızlığımı bildirmeme ve gemide basın mensubu olarak bulunduğumu söylememe rağmen uzun süre kelepçeleri gevşetmediler. Güvertede böyle kelepçeli tutulduğumuz süre içinde tuvalete gitmemiz de engellendi.Aradan epey zaman geçtikten sonra salonlara geri döndüğümüzde bütün eşyalarımız dağıtılmış, elektronik aletlerin tümü alınmış, giyecekler ve diğer kişisel eşyalar ise bütün herkesin eşyaları karma yapılarak salonun bir köşesine çöp yığını gibi yığılmıştı. Salona döndükten sonra tuvalete gitmemize izin verildi fakat tuvaletler usûlüne aykırı bir şekilde kullanıldığı için çoğu tıkanmıştı. Kullanılabilir tuvalet sayısı çok az olduğundan saatlerce sıra beklemek zorunda kaldık. 31 Mayıs 2010 sabah saat 10.00'dan akşam 19.00'a kadar dokuz saat süren eziyetli bir deniz yolculuğu yaptıktan sonra Aşdot limanına ulaştık. Bizi aşağıya indirip sadece 15 dakika sürecek bir giriş işlemi yaptıracaklarını, sonra akşam yemeği vereceklerini, ardından isteyenlerin gemiye girip eşyalarını alabileceğini, sonra da herkesin ülkelerine geri gönderilmesi işlemlerinin başlayacağını söylediler. Oysa yolcuları önce teker teker, sonra dörder dörder aşağıya indirmeye ve kelepçeleri çözülmüş olanların kollarına yeniden kelepçe vurmaya başladılar.

Sadece 15 dakika süreceğini söyledikleri bu kayıt işleminde bana 7 saat sonra yani 1 Haziran 2010 tarihinde gece 02.00'de sıra geldi. O süre içinde her türlü hizmetten yoksun ve sıkıntılı bir şekilde gemi salonunda beklemek zorunda kaldım. 02.00'de aşağı indirerek yeniden kollarıma kelepçe vurdular. Birkaç noktada sorgulamadan geçirdiler. Sorgulamada aşağılayıcı bir üslup kullanıyorlardı. Sonra önüme iki kâğıt koyarak çıkış yapabilmem için bunları imzalamak zorunda olduğumu söylediler. Bunlardan biri tamamen İbranceydi ve içeriğini anlamadığım için imzalamadım. İkincisinde 72 saat içinde sınırdışı edilmeyi ve 10 yıllık süre içinde bir daha "İsrail"e girmemin engellenmesini kabul etmem isteniyordu. Ben burada zaten kötü bir muamele ile karşı karşıya olduğumdan ve bulunduğum yere de istemediğim bir şekilde şiddet, baskı ve silah zoruyla sokulduğumdan sınır dışı edilmeyi de kabul ettim. . Bir saate yakın süren aşağılayıcı sorgulamadan sonra doktor muayenesinden sonra Ber Şeva Cezaevi'ne götürüldüm. İddia edildiği şekilde bir yemek verilmediği gibi gemiye dönüp eşyalarımızı almamıza da izin verilmedi. Gemiye baskın düzenlendiği saatten cezaevine girdiğimiz saate kadar bize herhangi bir yiyecek verilmedi. Telefon ederek ailelerimizle görüşmemize izin verilmedi. Çeşitli hakaretlere ve aşağılayıcı uygulamalara maruz kaldık. Özel eşyalarımızı kullanmamız ve yanımıza almamız engellendi. Cezaevine girdikten sonra ailelerimize telefon etmemize izin verileceği söylendiği halde bundan da mahrum bırakıldık. 2 Haziran 2010 gece saat 02.00'de cezaevinden çıkış işlemimiz yapılarak havaalanına getirildik. Havaalanında sıkı bir asker denetiminde ve çok çirkin, aşağılayıcı, hakaret mahiyetli aramalara maruz kaldık. Aramalarda mahrem yerlerimizin üzerinde bile sıkı bir şekilde cihaz dolandırdı, normalde Türk uçaklarına binmek üzere çıkış yaptığımız ve İsrail organları açısından herhangi bir risk söz konusu olmadığı halde aşağılayıcı bir şekilde sandalyelere oturarak ayaklarımızın altlarına varıncaya kadar her tarafımızı sıkıca aradılar. Arkadaşlarımızın bazılarının çıkış işlemlerinin kasten geciktirilmesi ve bazı arkadaşlarımızın nerde oldukları hakkında bilgi verilmemesi sebebiyle uçaklara bindikten sonra da havaalanında 15 saat bekledik. Bize teslim edilmeyen eşyalarımızın kargo uçaklarıyla İstanbul'a gönderileceği söylenmişti. İstanbul'da Adli Tıp Merkezi'ne getirilen eşyaların arasında elektronik aletlerin hiçbiri yoktu. Giyim eşyaları ve diğer özel eşyalar da zaten gemilerde bir yere toplanmış ve bütün herkesin eşyası çöp yığını gibi yığıldığı için gönderilirken de rasgele valizlere doldurulmuştu. O yüzden eşyalarımın hiçbirini bulamadım. Valizlerimin içinden de kime ait olduğunu bilmediğim elbiseler çıktı. Dolayısıyla hiçbirini almayıp Adli Tıp Merkezi'nde bıraktım. 15/03/2010 tarihinde satın aldığım ASUS marka UX50V140DV model bir Notbooke ve şarj cihazı, 1 USB harici klavye ,1 USB mouse,1 Sony Ericsson cep telefonu,1 Sony marka digital fotoğraf makinesi,1 GB'lik USB hafıza kartım ve özel eşyalarım İsrail askerleri tarafından alındı bir daha bana iade edilmedi. Ben İsraili görevlilerden bana yapılanlardan dolayı davacı ve şikayetçiyim. Dedi. .

Hazır olan vekilden soruldu.: İfadeye aynen katılıyoruz. sorumluların cezalandırılmasını talep ederiz. D edi.Beyanı okundu. Hep birlikte imza altın alındı.
07/07/2010